

ת"פ 21721/05/15 - מדינת ישראל-מדור תביעות ת"א נגד יעקב שון אליהו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21721-05-15 מדינת ישראל נ' אליהו

לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
המבקשת (המאשימה):
נגד

המשיב(הנאשם):
יעקב שון אליהו

החלטה

1. בפני בקשה לאפשר למבקשת לתקן את כתב האישום בטרם החלו להישמע ראיות ולאחר כפירת המשיב במיוחס לו בכתב האישום, קבלת חומר חקירה בהתאם להחלטה שהתקבלה בבקשת ההגנה שהוגשה מכוח סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") וקבלת חומר חקירה שהתקבל לאחר שבוצעו השלמות חקירה לבקשת המבקשת כשההגנה מתנגדת לבקשה.

2. בתמצית אציין, כי כתב האישום המקורי (להלן: "**כתב האישום**") אשר הוגש בשנת 2015 מייחס למשיב ביצוע עבירה של פציעה ע"י שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 335(א)(2) + 29(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ומכיל 6 סעיפים בחלק העובדות ו-8 עדי תביעה. בעובדות כתב האישום נטען, כי כשלושה חודשים עובר ליום 19.9.13 לוה מרי ג (להלן: "**המתלונן**") כסף מהמשיב ונותר חייב כסף למשיב בגין ריבית על ההלוואה. ביום 19.9.13 בעת שהמתלונן רכב על אופניו ניגש אליו המשיב, ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למבקשת (להלן: "**האחרים**") והיכה את המתלונן ביחד עם האחרים בכל חלקי גופו והמשיב והאחרים עזבו את המתלונן כשהוא מוכה וחבול. בנוסף נטען בסעיף 5 לכתב האישום: "כתוצאה ממעשי הנאשם ואחרים נגרם למתלונן דמם פריהמיספראלי שמאלי עם מרכיב חריף על גבי כרוני סאב דוראלי". המתלונן נזקק לניתוח בראשו לניקוז הדמם כאמור ואושפז בבית חולים למשך 5 ימים. כחודש לאחר שחרורו מבית החולים נזקק המתלונן לאשפוז נוסף של 5 ימים עקב זיהום בחבלה שנגרמה לו ע"י הנאשם ואחרים. כן נטען בסעיף 6 לכתב האישום: "במעשיו פצע הנאשם בצוותא עם אחרים את המתלונן".

מעיון בטיטת כתב האישום המתוקן עולה, כי המבקשת מבקשת לתקן את כתב האישום באופן שימחקו סעיפים 5 ו-6 בפרק העובדות, עובדות כתב האישום המתוקן יכללו 15 סעיפים, כשמסעיף 5 ועד לסעיף 15 יוספו סעיפים חדשים. בנוסף, הוראת החיקוק תתוקן לעבירה של חבלה חמורה בצוותא, עבירה לפי סעיף 333 + 29(א) לחוק העונשין, ובנוסף ל-8 עדי התביעה בכתב האישום יתווספו 22 עדי תביעה.

3. תמצית השתלשלות ההליכים:

א. בדיון ההקראה שהתקיים בפני כבוד השופט מלמד, השיבה ב"כ המשיב כי המשיב כופר במיוחס לו בכתב

האישום וטענה, כי המשיב לא היה במקום, לא תקף את המתלון ואינו יודע את זהות האחרים. בנוסף כפרה במיוחס למשיב בסעיפים 5 ו-6 לכתב האישום וטענה, כי: "החבלות המתוארות בסעיף 5 התעוררו כחודשים לאחר אותה תקיפה. המתלון ניגש לקבל טיפול רפואי אחרי חודשיים, לא יודעים מה היה בחודשיים האלה" (שורות 19-20 לפרוטוקול מיום 4.1.17) והתיק נקבע לשמיעת ראיות בפני.

ב. כחודש לפני מועד ההוכחות נעתרתי לבקשה בהסכמה שהוגשה ע"י ב"כ המשיב לדחות את שמיעת הראיות, לאחר שב"כ המשיב הגישה בקשה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ אשר טרם התקבל. ביום 8.6.17 הודיע ב"כ המבקשת כי חומר חקירה שהתקבל לאור החלטה בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ (להלן: "**חומר החקירה החדש**"), התקבל ביום 7.6.17 והועבר בטרם הדיון לבאת כוח המשיב, וביקש בהסכמת באת כוח המשיב לבטל ישיבת הוכחות נוספת ולקבוע את התיק לתזכורת לאחר הפגרה, וזאת לאחר התייעצות עם הפרקליטות לאור שינוי במצב המתלון, ועל מנת לשקול לשנות את כתב האישום (עמוד 9 לפרוטוקול מיום 8.6.17 שורה 16).

ג. בדיון תזכורת שהתקיים בהעדר ב"כ המשיב, הודיע ב"כ המבקשת כי הוא מבקש דחיה נוספת בהסכמה. ב"כ המבקשת נימק את הבקשה לדחיה בכך שבוצעה השלמת חקירה באישור ראש מדור תביעות ת"א ומשנה לפרקליטת מחוז ת"א, כאשר חומר החקירה אשר התקבל לאחר השלמת חקירה טרם הועבר לב"כ המשיב, וכן על מנת לאפשר לפרקליטות להחליט אם לקבל את התיק לטיפול.

ד. בדיון תזכורת נוסף הודיע ב"כ המבקשת כי התבקש ע"י הפרקליטות לבקש מבית משפט דחיה נוספת על מנת לאפשר לפרקליטות לקבל החלטה באם התיק יועבר לטיפול. במועד זה הודיעה ב"כ המשיב כי בין השלמות החקירה שבוצעו כלשונה: "באישור", בוצעה השלמת חקירה שעניינה חוות דעת של המכון לרפואה משפטית, בנוגע לקשר הסיבתי בין החבלה שנגרמה למתלון ובין התיאור הלכאורי שמסר המתלון בנוגע לאירוע הנטען בכתב האישום. ב"כ המשיב טענה, כי ההשלמות בוצעו לאור טענות שהעלתה בפני התובעת עימה שוחחה לפני מתן התשובה לכתב האישום בדבר מהימנות המתלון והיעדר יכולת המבקשת להוכיח את הקשר הסיבתי בין מצבו הרפואי של המתלון למעשי המשיב הלכאורים בכתב האישום. לפיכך השלמת החקירה פוגעת בזכויות המשיב ומנוגדת להנחיית פרקליט המדינה 6.11 בנוגע להשלמת חקירה. עוד טענה, כי סברה שהשלמת החקירה עניינה בדיקת מצבו הנפשי והפיזי של המתלון כיום ולא השלמת חקירה שעניינה חוות דעת של המכון לרפואה משפטית. ב"כ המבקשת בתגובתו לדברי ב"כ המשיב טען, כי השלמות החקירה בוצעו לאור חומר החקירה החדש שנתקבל לבקשת ב"כ המשיב, ולא לאור דברי ב"כ המשיב לתובעת בטרם מתן תשובתה לכתב האישום והתיק נקבע לתזכורת נוספת.

ה. בדיון התזכורת הנוסף הודיע ב"כ המבקשת כי התיק נשאר בסמכות יחידת תביעות, ביקש לתקן את כתב האישום וטען, כי בהמשך להחרפה הדרמטית במצבו של המתלון התבקשה השלמת חקירה, ולאור מצבו הרפואי של המתלון שהוחמר, יש לאפשר למבקשת לתקן את כתב האישום.

ו. לאחר שאיפשרתי לב"כ המשיב להתנגד לבקשה בכתב ואיפשרתי לב"כ המבקשת להגיש תגובתו לתגובת ב"כ המשיב, ולב"כ המשיב להגיב בכתב לתגובת ב"כ המבקשת, קיימתי דיון בבקשת המבקשת ובבקשת ב"כ המשיב.

4. תמצית טיעוני הצדדים:

א. בתמצית אציין, כי באת כוח המשיב בטיעוניה בכתב ובע"פ טענה, כי בכתב האישום המתוקן נוספו סעיפים עובדתיים מסורבלים אשר מפרטים את מצב המתלון באופן דומה לכתב האישום, כשהמבקשת

מנסה בנוסף לקשור עובדתית בין מצבו הנפשי של המתלונן היום (באמצעות מסמך שנתקבל מהמל"ל) לבין הפגיעה לכאורה שספג באירוע המתואר בכתב האישום, ואין בידה להוכיח קשר סיבתי. בנוסף מבקשת המבקשת לשנות את סעיף האישום לעבירה חמורה יותר, כשאין מסמך שהתגלה לאחר ההחלטה בעניין חומר החקירה שמשנה בצורה דרמטית את הפגיעה לה טען המתלונן. עוד טענה, כי בחירת סעיף האישום בכתב האישום המקורי נבעה מחוסר יכולת המבקשת, בהיעדר בדיקה פתולוגית, לבסס קשר סיבתי, כשהרקע העובדתי היה ידוע למבקשת בטרם הגשת כתב האישום, שכן היו בידה מסמכים אודות הניתוחים שהמתלונן עבר. כן טענה, כי המבקשת מבקשת להוסיף בין עדי התביעה את ד"ר קריספין אשר חתם על חוות דעת מטעם המכון לרפואה משפטית שנוספה לחומר החקירה לאחר השלמת החקירה שביצעה המבקשת, כשמדובר בחוות דעת שהיתה צריכה להיות בתיק החקירה בטרם הגשת כתב האישום, שכן בלעדיה לא ניתן לבסס קשר סיבתי. ד"ר קריספין כתב חוות דעת על בסיס חומרים, כולל חומרים שהתקבלו לפי סעיף 74, ולו ההוכחות היו מתקיימות במועד, המשיב היה מזוכה לכל הפחות לעניין החבלות והפציעות שיוחסו לו בכתב האישום שגרם למתלונן, לאור העובדה שלא היה בידי המבקשת להוכיח קשר סיבתי. כן טענה, כי בטרם השיבה תשובה לכתב האישום התקיים דין ודברים בינה לבין נציגת התביעות, במהלכם הפנתה את תשומת לב המבקשת לכך שקיים קושי להוכחת הקשר הסיבתי בהיעדר בדיקת חיים או חוו"ד פתולוגית, ושהיא סירבה להצעת המבקשת לתיקון משמעותי של כתב האישום, לרבות מחיקת הנזק, ועמדה על כך שכתב האישום ימחק. לטענתה המבקשת אשר ביצעה השלמות חקירה, פעלה באופן שאינו הגון, ובניגוד לכללי מינהל תקינים. בנוסף טענה, כי עומדת למשיב טענת הגנה מן הצדק, שכן המבקשת ביצעה את השלמת החקירה בעקבות טענות ההגנה לעניין מחדליה, ופעלה בניגוד להנחיית פרקליט המדינה 6.11. לפיכך המבקשת פעלה בחוסר תום לב, והתנהגותה בלתי ראויה ופוגעת בתחושת הצדק ובאמון הצדדים בהליך מו"מ וניתן לתקן את הפגמים בהתנהלות המבקשת על ידי הותרת כתב האישום המקורי.

ב. תמצית טיעוני ב"כ המבקשת:

ב"כ המבקשת בתגובתו בכתב ובע"פ לתגובת ב"כ המשיב טען, כי הבקשה לתיקון כתב האישום הינה תולדה של גילוי עובדה חדשה על מצבו של המתלונן, לאחר שב"כ המבקשת שוחח עם אשתו של המתלונן, לאור הבקשה של ב"כ המשיב לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ. כמו כן, תיקון כתב האישום והשלמת החקירה, לא נבעו מדברי ב"כ המבקש לנציגת התביעות.

כן טען, כי השלמת חקירה בוצעה בהתאם להנחיות פרקליט המדינה בנוהל 6.11 והמבקשת לא פעלה באופן שערורייתי, שכן ב"כ המשיב היא זו שביקשה חומר חקירה אשר גרם לגילוי מצבו של המתלונן באקראי, והסכימה לבחינת התיק ע"י הפרקליטות ולהשלמת החקירה. בנוסף טען, כי לא נפגעה יכולת המשיב להתגונן שכן בכפירה טען שכלל לא היה נוכח באירוע, ולאור כל האמור ועל מנת להגיע לחקר האמת, עתר להיעתר לבקשת המבקשת.

5. דיון והכרעה:

א. סעיף 92(א) לחסד"פ קובע:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן".

ב. בפסיקה נקבע, כי לבית משפט סמכות לאשר תיקון כתב אישום על מנת להגיע לחקר האמת

וזאת תוך שמירה על הוגנות ההליך המשפטי והקפדה על האיזון בין עוצמתה של התביעה לבין זכויותיו של הנאשם (ראה לעניין זה רע"פ 2581/14 **יקותיאלי נ' מדינת ישראל** (12.2.15)), כשעל בית המשפט לאזן בין שני שיקולים: האינטרס הציבורי הכללי, שלפיו ראוי לאפשר את תיקון כתב האישום באופן שיתרום לגילוי האמת ומנגד, זכותו של הנאשם לקיום הליך הוגן.

יפים לעניין זה דברי כבוד השופט כבוב בת"פ (מחוזי ת"א) 40213/05 **מדינת ישראל נ' גבעוני** (13.2.08):

"ככלל מעודד המחוקק את תיקון כתב האישום כדי לאפשר לבית המשפט לעשות משפט צדק ולהגיע לחקר האמת. הכלל הוא שכל עוד אין בתיקון כדי לגרום לפגיעה בזכויותיו של נאשם להליך הוגן, יתיר בית המשפט את תיקון כתב האישום ובלבד שיכולתו של הנאשם להתגונן לא תקופח כתוצאה מהתיקון".

בנוסף יפים לעניין זה דברי כב' השופט סובל בתיק פלילי 28759-05-15 (מחוזי ים) **מ"י נ' ערן מלכה ואח'** (20.11.16): "בדונו בבקשה לתיקון כתב אישום על פי סעיף 92(א) לחסד"פ, נדרש בית המשפט לבחון האם עומדת לנאשם "הזדמנות סבירה להתגונן" בעקבות התיקון. השאלה מהי "הזדמנות סבירה להתגונן" נדונה על ידי בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין. על פי ההלכה המנחה שנפסקה בע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 606 (1979) (להלן - עניין עוזר) הדרישה, לפיה יש ליתן לנאשם "הזדמנות סבירה להתגונן", כוללת שני יסודות: **האחד**, יסוד טכני-דיוני שעניינו כי לנאשם הייתה אפשרות לנקוט פעולות דיוניות שונות הדרושות לניהול הגנתו כגון הבאת ראיות, זימון וחקירת עדים וכדומה; **והשני**, יסוד ענייני-מהותי, שעניינו כי לנאשם הייתה הזדמנות לפתח ולייצב קו הגנה כנגד אישום שלא נכלל מלכתחילה בכתב האישום (פס' 2 לפסק דינו של השופט ברק). לעניין יסוד אחרון זה יש לבחון האם הופתע הנאשם מן העובדות החדשות שיוחסו לו והאם ניתן להניח שהיה נוקט קו הגנה שונה לו היה מודע להן. ., במסגרת בחינה זו, בית המשפט נדרש גם לבחון באיזה שלב מתבקש התיקון: ככל שהתיקון מתבקש בשלב מוקדם יותר של המשפט "ייתאם בית-המשפט להורות על תיקון כתב האישום ויאפשר לנאשם 'להתאים' את הגנתו לתיקון" (על סדר הדין בפלילים, עמ' 926). בהקשר זה נפסק כי "כל עוד לא החל ביהמ"ש בהוכחות, יהיו המקרים בהם יסרב ביהמ"ש להתיר תיקון של כתב האישום, נדירים" (ע"פ (חי') 2731/02 **מדינת ישראל נ' ספיר ליין בע"מ**, [פורסם בבנו] פס' 6 לפסק דינה של השופטת שטמר (18.2.03)). (ההדגשות במקור י.פ.)

ג. לאחר ששקלתי את הבקשה ואת נימוקי התנגדות ב"כ המשיב לבקשה, מצאתי להתיר למבקשת להגיש כתב אישום מתוקן וזאת על מנת להגיע לחקר האמת תוך מתן הזדמנות למשיב להתאים הגנתו לנטען בכתב האישום המתוקן. אני סבורה, כי בהתחשב בעובדה שטרם החלו להישמע ראיות, בהתחשב בתשובת ב"כ המשיב לכתב האישום ממנה עולה כי המשיב טוען כי לא היה במקום, לא תקף את המתלונן, כשביחס לחבלות שנטענו בסעיף 5 לכתב האישום השיבה כי התעוררו כחודשיים לאחר האירוע ובהתחשב בתשובת ב"כ המשיב לבית משפט בדיון ביום 6.3.18 כי אינה חולקת שחוות הדעת של ד"ר קריספין מתבססת, בין היתר, על חומר חקירה שהתקבל לאור בקשתה לפי סעיף 74 לחסד"פ, יש לאפשר למבקשת לתקן את כתב אישום על מנת שמחד תמנע פגיעה באינטרס חברתי שעניינו בירור האמת ומנגד המשיב יוכל להתגונן כראוי.

ד. האם יש להיעתר לבקשת ב"כ המשיב שלא לאפשר למבקשת לתקן את כתב האישום בשל טענתה כי המבקשת פעלה בהעדר סמכות חוקית לבצע השלמות חקירה, בניגוד לעיקרון החוקיות, וכן נפל פגם בשיקול הדעת המנהלי של המבקשת ועומדת למשיב הגנה שעניינה הגנה מן הצדק?

לבקשת ב"כ המשיב עיינתי במסמכים שהוגשו ע"י המבקשת במש/1-במ/ש5 על מנת לבדוק אם השלמות החקירה נעשו בהתאם להנחיות פרקליט המדינה בנוהל 6.11, ומצאתי, כי השלמות החקירה שעניינן חקירת המתלונן וקבלת חוות דעת של ד"ר קריספין נעשו באישור ראש מדור תביעות ת"א, כפי שעולה ממסמכים במ/ש1, במ/ש3 ו-במ/ש4.

עוד מצאתי, כי לא ניתן בשלב זה, כשטרם נשמעו ראיות, להכריע בטענת ב"כ המשיב בדבר התנהלות שערורייתית של המבקשת, פגיעה בעיקרון החוקיות, פגם בשיקול הדעת המנהלי והגנה מן הצדק, בפרט לאור תשובת ב"כ המשיב בדיון שהתקיים ביום 6.3.18 כי חלק מחוות הדעת של ד"ר קריספין מבוססת על חומרי החקירה החדשים שנתקבלו לאחר בקשתה לפי סעיף 74 לחסד"פ, תוך שסירבה שבית משפט יעיין בחוות הדעת שכתב ד"ר קריספין. לפיכך, לא מצאתי, כי יש מקום שלא לאפשר למבקשת תיקון כתב האישום בשל טענות אלו. מובהר כי לאחר שמיעת ראיות, ב"כ הצדדים יהיו רשאים להתייחס בסיכומיהם לטענות בדבר התנהלות שערורייתית של המבקשת, פגיעה בעיקרון החוקיות, פגם בשיקול הדעת המנהלי והגנה מן הצדק ואדון בטענות הנ"ל במסגרת הכרעת הדין.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, אני מאפשרת למבקשת להגיש כתב אישום מתוקן, וקובעת דיון במעמד ב"כ הצדדים והנאשם ליום 30.4.18 בשעה 8:30.

ב"כ השיב תודיע למשיב על מועד הדיון ועל חובתו להתייצב.

מזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, 22 באפריל 2018